

Anhang B

til

Rigsdagstidenden.

1850.

Anden Session. — Udvalgenes Betænkninger.

N° 19.

(Fortf. af Betænk. til Finansforlag for 1851—1852).

I Fremtiden ville endog saadanne Udbetalinger lettere komme til at paahvile Statskassen end hidtil har været Tilfældet. Begge Handeler havde nemlig i en lang Række af Aar opsparet nogle Fonds, for en stor Del anlagte i kongelige Obligationer, hvis Bestemmelse fornemmelig var at sikkre Handelerne imod Søfæde og Brandfæde. Disse Fonds blev, forsaavidt de bestod i Obligationer, af Finansministeren inddragne i Statens Reservecfond i Februar Maaned dette Aar, en Forholdsregel, som man ikke kan andet end billige, især naar Hensyn tages til Vigtigheden af i disse Aar at have Reservecfonden saa vel forsynet som muligt; men Følgen heraf er, at Statskassen selv staaer Risico, naar Søfæde eller Brandfæde indtræder, og at den saaledes bestandig er i Fare for, ved et eneste Skibs Forlis ikke alene at miste hele Aarets Overskud, men at maatte flyde Penge til oven i Kjøbet.

Spørgsmaalet bliver nu, paa hvilken Maade Folkethinget skal sikkre sig, at der bliver arbejdet med Kraft til disse Landes Bedste.

Med Hensyn til Færøerne er Spørgsmaalet ikke vanskeligt, da det bedste Middel ligger klart for Alles Dine, Handelsens Frigivelse. Denne kan ikke skee strax; den maa skee ved Lov, og Lovudkastet bør komme fra Regjeringens Side, som man derfor bør give den fornødne Tid til at forberede dette; men Udvalget skønner ikke, at der, saafremt det er Regjeringens Alvor at ville have Handelen

frigiven, kan være nogen som helst Hindring for, at Handelsmonopolet bliver ophævet senest ved Udgangen af Aaret 1852, og foreslaaer derfor enstemmigt, at Folkethinget vil fatte en dertil sigtende Beslutning.

Med Hensyn til Grønland derimod antager Udvalget, at der maa foretages en dybtgaaende Undersøgelse og flersidig Overveelse, inden man kan komme til nogen endelig Beslutning. Herom have alle Udvalgets Medlemmer været enige; derimod er man ikke kommet til Enighed om, af hvem Undersøgelsen skulde foretages; Mindretallet har ment, at Hensigten bedst opnaaedes igjennem en af Folkethinget i Genhold til Grundlovens § 50 nedsat Commission; Flertallet har derimod troet, at den Undersøgelse, som skal foretages, hensigtsmæssigt udføres af Regjeringen; og da man desuden har bragt i Erfsaring, at Regjeringen allerede har forberedt Alt til selv at danne en Commission til at tage den grønlandske Sag under Behandling, anseer man det for rettest, ikke at lægge nogen Hindring i veien for Regjeringens Bestræbelser, i det Haab, at Regjeringen selv maa have følt, hvor vigtigt det er, at en forbedret Tilstand snarest muligt indtræder.

Ved det fremlagte Budget har Udvalget et Par mindre betydelige Forandringer at bringe i Forslag Færøerne vedkommende:

Der er forlangt et Tillæg af 200 Rbd. til Sysselmændenes Løn, som Udvalget ikke kan indstille til Bevilling, da denne Udgift ikke bør være kommunal.

Tillæg til Overcommandeersergeantens Løn 36 Rbd., Bygningshjælp til Oversageren 100 Rbd. og uforudseelige Udgifter 500 Rbd.